Η απάτη της αστρολογίας (Ευδοξία Αυγουστίνου, Φιλόλογος - Θεολόγος)

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 23 Φεβρουαρίου, 2016

Πραγματικά, ἀδυνατεῖ κανείς νά πιστέψει πῶς συμβαίνει στίς μέρες μας, πού ἡ τεχνολογία καί ἡ ἐπιστήμη ἔφθασαν στό ζενίθ τους, νά ρυθμίζει τή ζωή πολλῶν μία μοιρολατρία τοῦ παρελθόντος!

Ἀστρολογία, ὡροσκόπια, ἀποκρυφισμός, μαγεία παρουσιάζουν σήμερα πρωτοφανῆ ἔξαρση. Ραδιοφωνικοί καί τηλεοπτικοί σταθμοί, εἰδικές τηλεφωνικές ὑπηρεσίες, περιοδικά κι ἐφημερίδες διαθέτουν ἀστρολόγο, ἐνῶ τό διαδίκτυο κατακλύζεται ἀπό σχετικές πληροφορίες. Κάποτε, μάλιστα, πληροφορούμαστε ὅτι καλλιτέχνες, ἀθλητές, ἀλλά καί μεγαλώνυμοι πολιτικοί καί ἀρχηγοί κρατῶν, δέν κάνουν τίποτε ἄν προηγουμένως δέν συμβουλευθοῦν τόν ἀστρολόγο τους.

Πρόκειται, ἀσφαλῶς, γιά φαινόμενο ἀνησυχητικό, πού ὑπογραμμίζει τήν κρίση τοῦ πολιτισμοῦ μας, τήν κατάπτωση τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου καί τήν παλινδρόμηση πρός τήν προχριστιανική ἀρχαιότητα.

Βασική αἰτία πού οἱ ἄνθρωποι καταφεύγουν στήν ἀστρολογία εἶναι ἡ ἀπομάκρυνσή τους ἀπό τήν ἀλήθεια τῆς πίστεως. Ἔτσι ὁ ἄνθρωπος στήν ἐποχή τῶν πυραύλων καί τῶν διαστημοπλοίων ἐξακολουθεῖ νά ζῆ μέσα στή δεισιδαιμονία καί τήν εἰδωλολατρία καί καταντᾶ ἄθυρμα καί θύμα στά χέρια ἐπιτηδείων πού, ἐκμεταλλευόμενοι τή μωρία του, κάνουν χρυσές δουλειές.

Ὑφέρπει, ὡστόσο, κι ἕνας ἄλλος κίνδυνος: ἡ ἀλλοτρίωση τοῦ ὀρθόδοξου χριστιανικοῦ φρονήματος. Ἡ ἀστρολογία ἀποτελεῖ τό δολερό θρησκευτικό ὑποκατάστατο, τό ὁποῖο ἐπιχειρεῖ νά οἰκειοποιηθεῖ τόν μοναδικό καί ἀναντικατάστατο σωστικό ρόλο τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας, καθώς ἔχει ἐξελιχθεῖ σέ ἕνα εἶδος θρησκείας.

Οἱ «εἰδικοί» τῆς ἀστρολογίας ὑποστηρίζουν πώς οἱ θέσεις καί οἱ κινήσεις τῶν οὐρανίων σωμάτων, κυρίως τῶν πλανητῶν τοῦ ἡλιακοῦ μας συστήματος, παίζουν καθοριστικό καί ξεχωριστό ρόλο γιά τόν κάθε ἄνθρωπο. Ρυθμίζουν μάλιστα, ἰσχυρίζονται, τήν καθημερινή ζωή, τήν ἐπαγγελματική σταδιοδρομία, τήν οἰκογενειακή κατάσταση, τήν εὐημερία ἤ τή δυστυχία καί γενικά ὁλόκληρη τή ζωή του. Τίς θέσεις αὐτές τίς ὀνομάζουν ζώδια, δηλαδή ζῶα, ἀπό τό νοητό σχῆμα τῶν ἀστερισμῶν πού θυμίζει μορφές ζώων (ταῦρος, κριός, σκορπιός, ἰχθεῖς κτλ).

Ἀναμφισβήτητα, ἡ ἀστρολογία δέν ἔχει καμιά ἀπολύτως ἐπιστημονική ὑπόσταση. «***Δέν ὑπάρχει στίς ἡμέρες μας σέ ὁλόκληρη τήν ὑφήλιο οὔτε ἕνας ἀστρονόμος μεγάλος ἤ μικρός πού νά πιστεύει στήν ἀστρολογία... Οἱ ἀστρονόμοι μέ ἀκριβῆ γνώση τοῦ πράγματος προσβλέπουν στήν ἀστρολογία μέ πλήρη ἀπιστία καί τοποθετοῦνται ἀπέναντι στούς τσαρλατάνους πού τήν ὑπηρετοῦν μέ δεδηλωμένη ἀντίθεση***», δηλώνει ὁ **ἀστρονόμος P. Gouderc**.

Ἐπίσης, ἡ **Διεθνής Ἀστρονομική Ἑταιρεία** σέ συνέδριό της δημοσίευσε τήν ἑξῆς δήλωση: «***Αὐτό πού τιτλοφορεῖται ἀστρολογία, κοσμοβιολογία κτλ. δέν εἶναι παρά ἕνα κράμα δεισιδαιμονίας, τσαρλατανισμοῦ καί ἐμπορίου... Ἡ ἀστρολογία δέν εἶναι παρά ἕνα σύστημα κανόνων πού γίνονται αὐθαίρετα ἀποδεκτοί***».

Ἀλλά καί ἡ Ἀμερικανική Ἑταιρεία Ψυχολογικῶν καί Κοινωνικῶν Σπουδῶν προέβη στήν ἑξῆς ἐπίσημη δήλωση: «*Οἱ ψυχολόγοι δέν βρίσκουν καμιά ἔνδειξη ὅτι ἡ ἀστρολογία ἔχει κάποια ἀξία ὡς πρός τίς πληροφορίες τοῦ παρελθόντος, τοῦ παρόντος καί τοῦ μέλλοντος γιά τή ζωή ἤ τόν προορισμό ὁποιουδήποτε*».

Τίς ὑπεύθυνες διακηρύξεις τῶν εἰδικῶν ἐπιστημόνων ἔρχεται νά ἐπικυρώσει ἡ καθημερινή πραγματικότητα. Κατά κανόνα οἱ συμβουλές τῶν ἀστρολόγων εἶναι **κοινότοπες, γενικές καί ἀόριστες**, γιά νά καλύπτουν εὐρύ φάσμα πιθανοτήτων καί νά μένουν ἀνεξέλεγκτες. Κάποτε ὅμως γιά λόγους ἐντυπωσιασμοῦ γίνονται συγκεκριμένες. Καί τότε ἀρχίζει ἡ γελοιοποίηση. «Θά περάσετε κοντά σέ κάποιο ἀγαπημένο σας πρόσωπο ἕνα πολύ ὄμορφο βράδυ», προέβλεπε ἀστρολόγος γιά κάποιον «Ὑδροχόο». Συναινώντας σέ αὐτό κι ἄλλη ἀστρολόγος ἀποφαινόταν: «Ἀνήκετε στούς εὐνοημένους». Καί ὁ «εὐνοημένος» πέρασε τή νύχτα του στό κελί τῆς Ἀσφάλειας... παρέα μέ τόν δεσμοφύλακα. Τέτοιες παταγώδεις διαψεύσεις βρίσκει κανείς ἄπειρες, ἄν θελήσει νά ἐρευνήσει καί νά τίς διασταυρώσει.

Εὔλογο εἶναι καί τό ἐρώτημα: **Τί γίνεται μέ τά δίδυμα;** Γιατί δέν ἔχουν τήν ἴδια «τύχη»; Π.χ. ὁ Ἠσαῦ καί ὁ Ἰακώβ, τά παιδιά τοῦ Ἰσαάκ, γεννήθηκαν στόν ἴδιο ἀστερισμό. Πόσο, ὅμως, διαφορετικοί χαρακτῆρες ἦταν καί πόσο διαφορετικός ὁ τρόπος τῆς ζωῆς τους καί τῆς ἐξέλιξής τους!

Μέ τόσες ἀντιφάσεις καί διαψεύσεις, πῶς μπορεῖ νά ἑρμηνευθεῖ ὁ παρατηρούμενος οἶστρος τῆς ἀστρολογίας; Αὐτή ἡ «νόθος θυγατέρα τῆς ἀστρονομίας», -ἔτσι τήν χαρακτήριζε ὁ Κέπλερ-, δέν εἶναι καθόλου ἀθώα, ὅπως συνήθως φαίνεται. Ἐπιδρᾶ βαθιά στόν χαρακτήρα καί ἀλλοιώνει τήν ψυχοσύνθεση, τή νοοτροπία, τή συμπεριφορά καί τήν ὅλη προσωπικότητα τοῦ ἀνθρώπου, λειτουργώντας ὡς «ψυχοναρκωτικό». Ὁ εἰδικός ἐπιστήμονας Τ. Ἀντόρνο τονίζει: «*Ἡ ἀστρολογία εἶναι μιά ἰδεολογία τῆς ἐξάρτησης, πού προετοιμάζει ἔμμεσα τά πνεύματα τῶν ἀθρώπων γιά τήν ἀποδοχή ὁλοκληρωτικῶν ''πιστεύω''. Ἡ σύγχρονη κοινωνική*

πραγματικότητα ἐπιβάλλεται στούς ἀνθρώπους σάν ἕνα καταπιεστικό σύστημα χωρίς διεξόδους διαφυγῆς, σάν ἕνα πεπρωμένο ἀνεξάρτητα ἀπό τίς ἐπιθυμίες καί τίς ἀνάγκες τους».

Γιά τόν λόγο αὐτό **ὁ χριστιανισμός**, ὁδηγώντας μας ἀπό τό ἔρεβος τῆς πλάνης στό φῶς τῆς Ἀλήθειας, **καταδικάζει τήν ἀστρολογία**. Ὁ **ἀπόστολος Παῦλος** παραγγέλλει στόν Τιμόθεο: «*Τοὺς δὲ βεβήλους καὶ γραώδεις μύθους παραιτοῦ*» (Α΄ Τι 4, 7). «*Τέκνον, μὴ γίνου οἰωνοσκόπος,... ἐκ γὰρ τούτων ἁπάντων εἰδωλολατρία γίνεται*», διαβάζουμε στή «Διδαχή τῶν Δώδεκα Ἀποστόλων». Στίς πιό ἐπικίνδυνες ἀπόκρυφες μαγικές πρακτικές ἐνέταξαν τήν ἀστρολογία οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας καί τή θεωροῦν ὡς ἔργο τοῦ ἀνθρωποκτόνου σατανᾶ. Ὁ **Μ. Βασίλειος** τήν ἀποκαλεῖ «*πολυάσχολον ματαιότητα*» καί παρατηρεῖ πώς, ἄν τό μέλλον μας καί τίς πράξεις μας ὅριζαν τά ἄστρα καί τά ζώδια, τότε θά ἦταν περιττοί οἱ νομοθέτες καί οἱ νόμοι τους, καθώς καί οἱ δικαστές, πού τιμωροῦν τήν πονηρία καί τήν ἀδικία καί τιμοῦν τήν ἀρετή. Ὁ **61ος κανόνας τῆς ΣΤ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου καί ὁ 36ος τῆς ἐν Λαοδικείᾳ** ἀπειλοῦν μέ ἀφορισμό τούς ἀσχολουμένους μέ αὐτήν. Ὁ πιστός χριστιανός κινεῖται μέ ἐμπιστοσύνη στήν **πρόνοια καί στήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ**. Ἡ ζωή του δέν κατευθύνεται ἀπό τά ἄστρα, ἀλλά ἀπό τό πολικό Ἀστέρι, τόν Χριστό, πού εἶναι «*ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή*» (Ἰω 14,6).

(Πηγή: aktines.blogspot.gr)